

ΑΠΟΔΟΧΗ

Ο γαλανός μανδύας που σκεπάζει κάθε σπίτι και γωνιά
βάφτηκε με τα χρώματα της νύχτας
και η υφή η απαλή πήρε την όψη γυάλινης πλάκας
που αρχίζει να ραγίζει αργά αργά

Λίγο πριν φανεί ο Αποσπερίτης
θρυμματίστηκε ο ουρανός σε μικρά κομμάτια
μυριάδες ήταν
και πέφτανε με φόρα πολύ στη γη
και στον στεγνό το χώμα

Όσα χτυπούσανε στη γη
χάνονταν μες στα βάθη της
ρίζωναν στην καρδιά της
δεν έβγαιναν ποτέ ξανά να δούνε την αλήθεια

Μονάχα δυο μικρά κομμάτια
ρίχτηκαν στο βυθό κάποιας μεγάλης θάλασσας
ή κάποιου γέροντα ποταμού
-δίistanται οι απόψεις –
λούστηκαν με τα κύματα
ντύθηκαν με αφρούς
και ξεπρόβαλλαν στην ξαστεριά
κάτω από το φεγγάρι

Δυο μάτια γαλανά που λάμπαν στο σκοτάδι
έψαχναν σώμα να κρυφτούν από βροχή κ' αγιάζι
βρήκαν καταφύγιο μέσα σε σένα